

Reis naar mama

Ik word wakker in een bed dat ik niet herken. Ik realiseer mij dat ik op de camping ben, maar dat mijn moeder niet in haar bed ligt. Ze zit ook niet in de huiskamer, dus ik ren naar buiten om te kijken of ik haar ergens zie, maar nee hoor nergens te bekennen. Ik ga er maar vanuit dat ze aan het wandelen was dus ik maak alvast ontbijt. Maar als ik mijn ontbijt eet, begin ik te twifelen of ze wel aan het wandelen is, want normaal zegt ze dat wel of vraagt ze mij of ik mee wil.

Snel pak ik mijn telefoon om mijn moeder te appen of ze aan het wandelen is maar ik zie dat ze het berichtje niet ziet. Ik wacht nog een half uur en dan bel ik haar... Ze neemt niet op. Ook nu heeft ze haar berichten nog niet gezien of gelezen. Ik begin mij echt zorgen te maken. Snel app ik mijn vader of hij iets heeft gehoord van mijn moeder. Gelukkig krijg ik van hem wel snel antwoord, Maar het antwoord is: "nee". Hij heeft niks gehoord. Ik vraag of hij nu naar de camping wil komen omdat ik mij zorgen maak over mama. Gelukkig antwoord hij met ja. Ik probeer mij geen zorgen te maken en kleed mij vlug aan.

Mijn vader is er en vraagt me wat er aan de hand is en ik leg het allemaal uit. Hij zegt dat we haar nog maar een keer moesten bellen, dus dat doen we. Ze neemt niet op voor de negentiende keer! Maar we proberen het nog een keer. Dan gebeurt er iets vreemds! Ze neemt op, maar ze klinkt niet zoals ze normaal klinkt. Ze klinkt als een stem die steeds zwakker wordt. Nadat ze heeft gesproken hoor ik een vreemde man zeggen dat we een week de tijd hebben om haar te redden. Hij geeft een tip dat ze ergens op de camping rondloop en nog iets vaags dat hij haar niet meer kan vinden.

Meteen schrijf ik het op, geen tijd te verliezen! Snel rennen, naar buiten om haar te zoeken. Het gekke is dat we soms wat horen, "help mij lieverd!" en "ik red het niet!". We hoorden het vanuit het water dus we springen meteen in het water, maar niks te zien! Het is al superlaat maar we kunnen natuurlijk niet gewoon gaan slapen; iemand moet op wacht. We wisselen af, maar na een uur op wacht te staan zie ik iets vreemds. Ik zie dat iemand een blacklight schijnt en dat ik mama daardoor kan zien. Dus ik maak mijn vader wakker om te zeggen dat we nu een blacklight nodig hebben. De volgende dag kopen we er meteen zes en gaan aan de slag. Als we haar schoen vinden bellen we meteen de politie. Als ze komen legt mijn vader alles uit.

De politie zegt dat ze dit al een keer eerder hebben meegemaakt. Snel gaan ze op zoek, met helikopters met blacklights eraan. Ze vinden haar muts in de winkel van de camping. Snel bellen ik en papa mama nog een keer, want je weet maar nooit... Mama neemt op en zegt dat ze moest vluchten voor een rare man met een lange jas. Ze zegt ook dat mensen de man wel kunnen zien. En ook dat die rare man man had gezegd dat ze op de camping en in het dorp waren. Snel zeggen we het tegen de politie. En we bellen we ook het nieuws om mama's vermissing op het journaal te krijgen.

Op het nieuws zeggen ze dat mensen naar een duistere man met een zwarte lange jas moeten zoeken. Er is zelfs een tekenaar ingehuurd om een tekening van hem te maken!" Die avond krijg ik niks door mijn keel en ga ik slapen. De politie blijft zoeken met mijn vader.

Dan hoor ik ineens: "Vicky!! opstaan we zijn gebeld door iemand die iets heeft gezien!"

Snel spring ik uit bed. Het is half 6. "De politie vertelde mij dat een vrouw uit het dorpje Ommen mama heeft gezien." Dat kon waar zijn want daar was de camping ook. Met spoed rijden we daar naartoe en maken de vrouw wakker. Ze zegt dat een rare man achter iets aanrende. Toen ze zich realiseerde dat de man verdacht veel op de man uit het nieuws leek, pakte ze een blacklight en rende achter hem aan. Maar het enige wat ze nu wist was dat ze hem toen opeens niet meer zag. De vrouw zegt dat wij naar het centrum moesten gaan omdat zij daar ook was.

Snel gaan we daar naartoe en pakken we onze blacklights erbij. Opeens krijgen we een appje van mama. Ze schrijft dat ze achter mij staat. Snel draai ik mij om en zie haar. Ik huil en roep "Mama!! ik hou van je ik mis je! Alsjeblieft zeg dat dit een droom is!" Maar ze antwoordde niet en dan zie ik achter haar die man staan...

Plotseling zie ik een licht. Iemand schudt aan mijn armen,
"Vicky, Vicky, lieverd! Word wakker! Je ligt helemaal te schreeuwen in je slaap! Gaat het met je?"

Heb je een nachtmerrie gehad?"

Het is mijn vader en hij kijkt heel bezorgd.

Ik kruip in zijn armen en begin te huilen.

“Papa, ik heb zo'n enge droom gehad!”

Papa houdt me stevig vast en drukt me helemaal tegen zich aan.

“Ik mis mama zo erg papa.”

“Ik ook liefje, maar we zijn hier gezellig op vakantie met Charlotte en kunnen haar helaas niet terughalen.”

“Dat weet ik, pap, maar ik mis mama gewoon echt heel erg.”